

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. T.**, bývajúceho v N., zastúpeného Mgr. S. P., advokátom so sídlom v N., proti žalovanej **Slovenskej republike - Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 5, IČO: 00 151 742, **o vyplatenie zostatku zrušeného vkladu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21 C 237/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. marca 2010 sp. zn. 15 Co 463/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa v konaní domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť vyplatiť mu zostatok zrušeného vkladu (§ 879e ods. 5 Občianskeho zákonníka) na vkladnej knižke na doručiteľa č. X. založenej v S., a.s.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 16. mája 2008 č.k. 21 C 237/2005-46: a/ vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zastavil konanie v časti o zaplatenie 956,80 Sk, b/ žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní 12 044,20 Sk a tiež náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že vkladná knižka bola v danom prípade založená v roku 1998, zostatok na nej k 31. decembru 2006 bol 12 044,20 Sk, žalobca ju stratil, jeho žiadosti o umorenie ale nebolo vyhovené. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa zrušením vkladového vzťahu v zmysle § 879e ods. 5 Občianskeho zákonníka zanikla aj povinnosť žalobcu predložiť pri nakladaní s vkladom vkladnú knižku; zostatok zo zrušeného vkladového vzťahu je bezdôvodné obohatenie žalovanej, ktoré vzniklo plnením

z právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa poukázaním na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. marca 2010 sp. zn. 15 Co 463/2008 napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol; žalovanej nepriznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Zmeňujúci výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že náhrady za zostatky na zrušených anonymných vkladov na doručiteľa, ktoré si vkladatelia alebo iné oprávnené osoby neuplatnili do 31. decembra 2006 (§ 879d ods. 1 Občianskeho zákonníka) môžu byť vyplatené iba ak vkladateľ alebo iná oprávnená osoba predloží vkladnú knižku. V posudzovanej veci žalobca tento predpoklad nespĺnil, preto žalovaná nebola povinná vyplatiť mu náhradu za vklad. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom namietol správnosť právneho záveru odvolacieho súdu o nesplnení podmienok pre výplatu náhrady za zostatok na zrušenom vkladovom účte. V konaní preukázal, že Slovenská sporiteľňa, a.s. eviduje existenciu vkladnej knižky na doručiteľa na jeho meno s heslom „dedičstvo“, zostatok na ktorej k 31. decembru 2006 predstavoval 12 044,20 Sk. Podčiarkol, že túto výšku zostatku vkladu upresňovala samotná Slovenská sporiteľňa, a.s. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu poprela opodstatnenosť tohto opravného prostriedku žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol

zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 veta tretia O.s.p.). Osobitne treba zdôrazniť, že § 238 ods. 5 O.s.p. je vo vzťahu k § 238 ods. 1 O.s.p. ustanovením osobitným; so zreteľom na to platí, že ak je napadnutý rozsudok vykazujúci znaky uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti nemu procesne neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

V danom prípade bola žaloba podaná 11. novembra 2005. Výšku minimálnej mzdy v deň podania žaloby určoval § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 428/2005 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto nariadenia vlády predstavovala minimálnu mzdu suma 6 900 Sk (229,03 €); jej trojnásobok je 20 700 Sk (687,09 €). Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa týka peňažného plnenia 12 044,20 Sk (t.j. 399,79 €). Dovolanie žalobcu teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (399,79 € < 687,09 €). Prípustnosť dovolania žalobcu je vzhľadom na to vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p.

Dovolanie žalobcu by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, iba ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala

možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z tohto ustanovenia. Dovolaťom namietané nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (R 54/2012).

Keďže prípustnosť v danej veci podaného dovolania nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov vzniklo žalovanej (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolačí súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júna 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková